

สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชที่คนไทยได้รับจากการบริโภคอาหาร

พ.ศ. 2542 - 2546

กนกพร อธิสุข ยุวดี เลิศเรืองเดช จิตพาก สันทัดรบ วิชาดา จมีวาสนา
ทองสุข ป้ายนันทน์ เฉลิมพร ควรหา และรัตติยากร ศรีโคตร
สำนักคุณภาพและความปลอดภัยอาหาร กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ ถนนติวนันท์ นนทบุรี 11000

บทคัดย่อ ปริมาณสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชที่คนไทยได้รับจากการบริโภคอาหารประจำวัน ได้ศึกษาในรูปแบบ Total diet study-composite approach ในช่วงปี พ.ศ. 2542-2546 ต่อเนื่องกัน เพื่อให้ทราบสถานการณ์และแนวโน้ม ความเสี่ยง โดยเปรียบเทียบกับค่าปลอดภัยที่องค์กรอนามัยโลกกำหนด เก็บตัวอย่างอาหารและน้ำจาก 4 ภาค ภาคละ 2 จังหวัด จังหวัดละ 114 ชนิด และแบ่งกลุ่มอาหารออกเป็น 26 กลุ่ม (composite) เตรียม composite sample โดยผสมอาหารในกลุ่มที่เตรียมตามวิธีที่กำหนดในลักษณะที่บริโภคแล้วและดละเอียด ผสมให้เป็นเนื้อเดียวกันตามสัดส่วนปริมาณ การบริโภคของแต่ละกลุ่ม วิเคราะห์ปริมาณสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืช 4 กลุ่ม จำนวน 94 สาร ในแต่ละกลุ่มอาหาร ยกเว้นกลุ่มผักและผลไม้ เคราะห์แยกชนิด ผลตรวจพบสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชจำนวน 24 สาร และเมื่อคำนวณ ปริมาณที่คนไทยได้รับสารที่ตรวจพบเมื่อเทียบกับค่า WHO's ADI มีค่าน้อยกว่า 1% ของทุกสาร ยกเว้นสาร methamidophos ที่มีค่า 5% ของค่าปลอดภัยในปี พ.ศ. 2546 สรุปได้ว่าคนไทยยังมีความปลอดภัยจากการได้รับสารเคมี ป้องกันกำจัดศัตรูพืชจากการบริโภคอาหาร และแนวโน้มการได้รับสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชที่ตรวจพบเกือบทุกปีที่ศึกษา ได้แก่ endosulfan, chlorpyrifos, methamidophos, profenofos, carbofuran, methomyl และ cypermethrin พบว่า ปริมาณสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชที่คนไทยได้รับส่วนใหญ่คงที่ ยกเว้นสาร methamidophos มีแนวโน้มที่สั่งเกตต์ได้ว่าสูงขึ้น

บทนำ

การศึกษาปริมาณสารพิษที่ผู้บริโภคได้รับ จริงจากอาหาร เรียกว่า Total diet study เป็น การศึกษาที่องค์กรอนามัยโลกยอมรับว่าเป็นการ ศึกษาที่ให้ข้อมูลที่แสดงการได้รับสารพิษจาก อาหารได้แม่นยำใกล้เคียงความเป็นจริงมาก แต่มี ความยุ่งยากและมีค่าใช้จ่ายสูง⁽¹⁾ กรมวิทยาศาสตร์ การแพทย์ ได้เริ่มการศึกษาปริมาณสารเคมีป้องกัน กำจัดศัตรูพืชที่คนไทยได้รับจากการอาหารมาตั้งแต่ พ.ศ. 2523⁽²⁾ โดยใช้รูปแบบ duplicate portion ต่อมาในช่วงปี พ.ศ. 2530-2531 ได้ศึกษา โครงการนำร่องรูปแบบ total diet study - composite approach โดยใช้จังหวัดเชียงใหม่เป็นแหล่งเก็บ

ตัวอย่าง⁽³⁾ ผลจากโครงการนำร่องทำให้ได้รูปแบบ วิธีการศึกษาที่เหมาะสม ดังนี้ จึงทำการศึกษา ระดับประเทศ ปัลศรั้ง (1 basket) ต่อเนื่องกัน ทุกปี ตั้งแต่ พ.ศ. 2532 - 2539^(4, 5, 6, 7) โดยเก็บ ตัวอย่างอาหารจากแต่ละภาค แบ่งออกเป็น 4 ภาค คือ ภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ ภาคละ 2 จังหวัด จำนวนตัวอย่างอาหาร 77 ชนิดต่อจังหวัด ส่งตัวอย่างทางรถไฟและ รถยนต์ในสภาพแข็งด้วยน้ำแข็ง ongyangห้อง ปฏิบัติการส่วนกลางของสำนักคุณภาพและความ ปลอดภัยอาหาร (กองอาหาร กรุงเทพมหานคร) นำ ตัวอย่างจาก 2 จังหวัดของภาคเดียวกันมารวมกัน

เป็นตัวแทนของภาค ทำความสะอาดและหุงต้ม เลียนแบบวิธีที่ใช้ในบ้านคนไทย คือ หุง ต้ม ผัดกับน้ำมัน และย่าง แล้วบดตัวอย่างให้ละเอียดผสมรวมตัวอย่างตามสัดส่วนการบริโภคอาหารของคนไทยเป็น 12 กลุ่ม โดยใช้ข้อมูลการสำรวจการบริโภคอาหารของคนไทย ครั้งที่ 3 ของกรมอนามัย พ.ศ. 2529⁽⁸⁾ เป็นพื้นฐาน ทำการวิเคราะห์สารเคมีจำจัดศัตรูพืช 3 กลุ่ม คือ กลุ่morganoneคลอรีน กลุ่morganoneฟอสฟอรัส และกลุ่มคาร์บามेट และตั้งแต่ พ.ศ. 2537 ได้ขยายขอบข่ายการวิเคราะห์โดยเพิ่มกลุ่มสารสังเคราะห์ไฟฟ์ทรอยด์อีกกลุ่มนึ่ง ผลวิเคราะห์ที่ได้เป็นปริมาณที่พบในอาหารที่เป็นตัวแทนของภาค เมื่อนำมาปริมาณที่พบทั้ง 4 ภาคมาหารดำเนลี่ย์ สามารถใช้เป็นปริมาณที่พบของประเทศได้

ผลการศึกษาต่อเนื่อง 8 ปี (พ.ศ. 2532 – 2539) พบว่าปริมาณสารเคมีป้องกันจำจัดศัตรูพืช ที่ตรวจพบในแต่ละภาคไม่มีความแตกต่างกัน กลุ่มผักและผลไม้เป็นกลุ่มอาหารที่มีการตรวจพบสารเคมีป้องกันจำจัดศัตรูพืชมากที่สุด ประกอบกับกรรมอนามัยได้ทำการสำรวจการบริโภคอาหารของคนไทย ครั้งที่ 4 พ.ศ. 2538⁽⁹⁾ จึงได้ศึกษาข้อมูล การสำรวจครั้งใหม่และปรับปรุงกลุ่มอาหาร ให้มีความเหมาะสม ครอบคลุมชนิดอาหารมากขึ้น เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด เท่าที่จะทำได้ รายงานนี้เป็นการนำเสนอการปรับปรุงการจัดกลุ่มอาหาร และข้อมูลผลการวิเคราะห์ปริมาณสารเคมีป้องกันจำจัดศัตรูพืช รวมทั้งปริมาณสารเคมีป้องกันจำจัดศัตรูพืช ที่คนไทยได้รับจากการบริโภคอาหารประจำวัน ระหว่างปี พ.ศ. 2542-2546 เปรียบกับค่าปลอดภัยขององค์การอนามัยโลก (WHO's Acceptable Daily Intake)

วัสดุและวิธีการ

ตัวอย่างกลุ่มอาหาร

จากข้อมูลการสำรวจการบริโภคอาหารของคนไทย ครั้งที่ 4 พ.ศ. 2538 กำหนดกลุ่มอาหารโดยแบ่งออกเป็น 26 กลุ่ม ให้ครอบคลุมกลุ่มอาหารที่คนไทยบริโภค และจากชนิดอาหารจำนวน 355 ชนิด (ไม่นับรวมชนิดอาหารที่ข้อมูลสำรวจระบุ “อื่นๆ”) ที่ได้จากการสำรวจ ทำการคัดเลือกชนิดอาหารที่มีอัตราการบริโภคสูงมาเป็นตัวแทนในกลุ่มอาหารจำนวน 114 ชนิดอาหาร (รวมน้ำดื่ม) คำนวณปริมาณที่คนไทยบริโภคเฉลี่ย ($\text{g intake/person/day}$) จากข้อมูลปริมาณอาหารที่คนไทยบริโภคเฉลี่ยต่อคนต่อวันรวม

การเก็บตัวอย่างและการเตรียมตัวอย่าง

การศึกษารั้งนี้ ดำเนินการตั้งแต่ พ.ศ. 2542-2546 ต่อเนื่องปีละ 1 ครั้ง เป็นเวลา 5 ปี ดำเนินการเก็บและเตรียมตัวอย่าง ในวันที่ 13-17 กันยายน 2542, วันที่ 7-11 สิงหาคม 2543, 30 เมษายน-4 พฤษภาคม 2544, 15-19 กรกฎาคม 2545 และ 28-31 กรกฎาคม 2546

ในวันที่กำหนด เจ้าหน้าที่ของศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ 8 แห่ง ภาคละ 2 แห่ง ภาคเหนือได้แก่ เชียงใหม่ และพิษณุโลก ภาคกลางได้แก่ ชลบุรี และสมุทรสงคราม ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ ขอนแก่น และนครราชสีมา ภาคใต้ได้แก่ ตั้งแต่และสงขลา จะทำการเก็บตัวอย่าง โดยใช้คู่มือการเก็บตัวอย่างที่สำนักคุณภาพและความปลอดภัยอาหารเตรียมชั้น (SOP No. 10 06 015 การซื้อตัวอย่าง-Total diet study) โดยซื้อตัวอย่างอาหารจำนวน 113 ชนิด และน้ำประปา 1 ตัวอย่าง เก็บจากตลาดเขตเทศบาลเมือง ตัวอย่างจะถูกติดฉลาก

และบรรจุลงในภาชนะและสภาพที่กำหนดในคู่มือ ภายในวันที่ซื้อตัวอย่าง ตัวอย่างทั้งหมดจะถูก ส่งโดยทางรถไปมายังกรุงเทพมหานคร ยกเว้น จังหวัดสมุทรสงครามส่งมาโดยรถขนต์ ช่วงเช้า วันรุ่งขึ้น เจ้าหน้าที่จากสถาบันค้นคว้าและพัฒนา ผลิตภัณฑ์อาหาร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จะรับ ตัวอย่างแล้วขึ้นส่งตัวอย่างทั้งหมดมายังสถาบัน เพื่อเตรียมตัวอย่าง เจ้าหน้าที่ของสถาบันค้นคว้า และพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารจะทำการเตรียมตัวอย่าง โดยใช้คู่มือการเตรียมตัวอย่าง (SOP No. 10_06_016 การเตรียมตัวอย่าง-Total diet study) ตัวอย่าง อาหารชนิดเดียวกันจาก 8 จังหวัด จะถูกนำมา รวมกันในปริมาณเท่าๆ กัน เตรียมและปรุงสุกโดย เลียนแบบพฤติกรรมการบริโภคของคนไทย จาก นั้นบดตัวอย่างอาหารให้ละเอียด เป็นเนื้อเดียวกัน แล้วจึงผสมรวมชนิดอาหารในกลุ่มอาหารเดียวกัน ตามสัดส่วนที่กำหนด ผสมโดยใช้เครื่องผสมอาหาร ยกเว้นกลุ่มผัก และกลุ่มผลไม้ ไม่ผสมรวม เก็บ ตัวอย่างใส่ขวดแก้ว ปิดฝาลาก เก็บที่อุณหภูมิ ต่ำกว่า -18 องศาเซลเซียส ก่อนการวิเคราะห์

วิธีวิเคราะห์

ใช้วิธี Multiresidue methods^(10,11,12,13) วิเคราะห์ สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืช กลุ่มօร์กานอคลอรีน (Organochlorines, OCs) จำนวน 16 ชนิด และกลุ่มสารสังเคราะห์ไฟรีทรอยด์ (Synthetic pyrethroids, SPs) จำนวน 9 ชนิด ทุกกลุ่มอาหาร โดยเครื่องมือ Gas chromatograph (GC) ชนิด Electron capture detector (ECD) ส่วนสารฯ กลุ่ม օร์กานอฟอสฟอรัส (Organophosphorus, OPs) จำนวน 55 ชนิด กลุ่มคาร์บามेट (Carbamates) จำนวน 14 ชนิด วิเคราะห์เฉพาะกลุ่มที่เป็นอาหาร ไม่มีไขมัน (non-fatty food) ได้แก่ กลุ่ม 1-4 และ กลุ่ม 18-26 ใช้ GC ชนิด Flame photometric detector (FPD) สำหรับกลุ่ม OPs และเครื่องมือ Liquid chromatograph-post column derivatization สำหรับกลุ่ม Carbamates ตารางที่ 1 แสดงค่า Limit of Detection (LOD) และค่า Limit of Quantitation (LOQ) ของวิธีวิเคราะห์ที่ใช้

ตารางที่ 1 ค่า Limit of Detection (LOD) และค่า Limit of Quantitation (LOQ) ของวิธีวิเคราะห์ที่ใช้

กลุ่มอาหาร	OCs		OPs		Carbamates		SPs	
	LOD	LOQ	LOD	LOQ	LOD	LOQ	LOD	LOQ
Non-fatty food	0.002	0.01	0.003	0.01	0.003	0.01	0.01	0.02
อาหารที่ไม่มีไขมัน (mg/kg)								
Fatty-food	0.003	0.01	-	-	-	-	0.01	0.02
อาหารที่มีไขมัน (mg/kg)								
นม และ ไข่ (mg/kg)	0.002	0.004	0.003	0.01	0.003	0.01	0.01	0.02
น้ำมันและไขมัน (mg/kg)	0.003	0.01	-	-	-	-	0.01	0.02
เครื่องดื่ม (mg/kg)	0.001	0.005	0.001	0.005	0.003	0.01	0.01	0.02
น้ำ (μg/L)	0.003	0.01	0.1	0.5	0.15	0.5	0.01	0.02

การควบคุมคุณภาพผลการวิเคราะห์

วิเคราะห์ reagent blank และ method blank วิเคราะห์ utensil blank โดยใช้น้ำกลั่น rinse ภาชนะและเครื่องมือ (cooking utensil) ที่จะสัมผัสตัวอย่างทุกชิ้น แล้วนำมาสักด้วยวิธีวิเคราะห์หน้า ก่อนการเตรียมตัวอย่าง เพื่อให้มั่นใจว่าจะไม่มีการปนเปื้อน วิเคราะห์ spiked matrix ที่ระดับ 5 เท่า LOQ ทุกกลุ่มสาร โดยใช้ตัวแทนของแต่ละกลุ่มสาร ดังนี้ กลุ่ม OCs ใช้ p,p'-DDT และ dieldrin, กลุ่ม OPs ใช้ dimethoate, malathion และ parathion-ethyl, กลุ่ม carbamates ใช้ carbaryl, carbofuran และ methomyl และกลุ่ม SPs ใช้ cypermethrin, deltamethrin และ fenvalerate คำนวณ % recovery โดยกำหนดเกณฑ์ยอมรับอยู่ระหว่าง 65–110% วิเคราะห์ duplicate คำนวณค่า relative percent difference (RPD) โดยกำหนดเกณฑ์ยอมรับ ไม่เกิน 25% และเข้าร่วม interlaboratory comparison ระดับนานาชาติ ปีละ 1 ครั้ง ต่อเนื่องทุกปี (กลุ่ม OCs, OPs และ SPs)

การคำนวณปริมาณสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชที่ผู้บริโภคได้รับ

ปริมาณสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชที่พบในแต่ละกลุ่มอาหาร คำนวณเป็น มิลลิกรัมต่อ กิโลกรัม ปริมาณที่พบสูงกว่า limit of detection (LOD) แต่ต่ำกว่าค่า LOQ ให้รายงาน น้อยกว่า LOQ ใน การคำนวณปริมาณที่ผู้บริโภคได้รับ ค่าที่พบน้อยกว่า LOQ จะใช้ปริมาณ LOQ มาคำนวณ ล่วนค่าที่ต่ำกว่า LOD จะใช้ 0 (ศูนย์) คำนวณ เมื่อนำปริมาณสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชที่พบในแต่ละกลุ่มอาหาร (หน่วยเป็น มิลลิกรัมต่อ กิโลกรัม หรือ ไมโครกรัมต่อกรัม) คูณด้วยน้ำหนัก (หน่วยเป็น กรัม) ของอาหารที่บริโภค (ข้อมูลในตารางที่ 2) มาคำนวณปริมาณสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรู

พืชที่คนไทย 1 คนได้รับจากการบริโภคกลุ่มอาหารนั้น (หน่วยเป็นไมโครกรัมต่อคน) และเมื่อนำปริมาณสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชที่บริโภคจากทุกกลุ่มอาหารมารวมกัน ก็จะได้ปริมาณที่คนไทยได้รับใน 1 วัน (ไมโครกรัมต่อคนต่อวัน) แล้วหารด้วยน้ำหนักตัว 50 กิโลกรัม ก็จะได้ปริมาณสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชที่ผู้บริโภคได้รับต่อน้ำหนักตัว 1 กิโลกรัมต่อวัน

ผล

ตัวอย่างอาหารที่เลือกมาจำนวน 114 ชนิด คิดเป็นร้อยละ 31.8 ของชนิดอาหารที่ได้จากการสำรวจครั้งที่ 4 ของกรมอนามัย 335 ชนิด โดยจะเลือกจากชนิดอาหารที่มีปริมาณบริโภคมาก เป็นอันดับต้นในกลุ่ม และจัดแบ่งกลุ่มอาหารออก เป็น 26 กลุ่ม โดยคำนวณปริมาณจากข้อมูลของ กรมอนามัย ปริมาณอาหารเฉลี่ยที่คนไทยบริโภค ต่อวัน เท่ากับ 738.6 กรัม ปริมาณน้ำดื่ม เนื่องจากไม่มีข้อมูลจากการสำรวจ จึงคิดตามที่แนะนำให้ดื่มน้ำสะอาดวันละ 8 แก้ว คำนวณว่า แก้วละ 250 มิลลิลิตร หรือ กรัม ดังนั้นเมื่อร่วมนำ ปริมาณอาหารและน้ำที่คนไทยบริโภคต่อวันจึงเท่ากับ 2738.6 กรัม (ตารางที่ 2)

กลุ่มอาหารที่กำหนด จะมีชนิดอาหารรวมอยู่ในแต่ละกลุ่มมากที่สุดเพียง 6 ชนิด ได้แก่ กลุ่มผลิตภัณฑ์จากหมูและวัว ประกอบด้วย ลูกชิ้นเนื้อวัว ไส้กรอกหมู กุนเชียง ลูกชิ้นหมู แห้ง และหมูยอ และกลุ่มเครื่องปรุงรส 1 ประกอบด้วย น้ำตาลทราย น้ำปลา เกลือ ซีอิ๊วขาว น้ำมันหอย และน้ำส้มสายชู ครึ่งหนึ่งของกลุ่มอาหารประกอบด้วยอาหารเพียง 2 หรือ 3 ชนิด เช่น กลุ่มถั่วเมล็ดแห้ง ประกอบด้วย ถั่วลิสงต้ม ถั่วเขียว และถั่วดำ กลุ่มสัตว์น้ำอื่นๆ ประกอบด้วย ปลาหมึก หอยแมลงภู่ และกุ้ง กลุ่มเครื่องดื่มจากพืชผักผลไม้ ประกอบด้วย น้ำเต้าหู้

ตารางที่ 2 ปริมาณอาหารที่คนไทยบริโภค จำแนกตามกลุ่มอาหาร (พ.ศ. 2542-2546)

กลุ่มอาหาร	ปริมาณ (กรัม)
ข้าวและธัญพืช	281.1
ผลิตภัณฑ์จากข้าวและแป้ง	27.2
ถั่วเมล็ดแห้ง	1.6
ผลิตภัณฑ์จากถั่ว	7.5
หมู	29.2
ผลิตภัณฑ์จากหมูและวัว	6.8
วัว ควาย	15.4
นมและผลิตภัณฑ์	29.4
ไก่	20.0
ไข่	21.4
ปลาเนื้อสีด	23.6
ปลาทะเล	11.2
ปลาเค็ม ปลาแห้ง	0.6
ผลิตภัณฑ์จากปลา	7.0
สัตว์น้ำอื่นๆ	3.7
น้ำมันพืช	12.1
ไขมันสัตว์	1.9
เครื่องปรุงรส 1	29.5
เครื่องปรุงรส 2	4.7
เครื่องดื่ม	5.0
เครื่องดื่มจากพืชผักและผลไม้	10.2
ชา กาแฟ โกโก้	1.7
น้ำดื่ม	2,000.0
เครื่องดื่มแอลกอฮอล์	1.0
ผัก	113.2
ผลไม้	73.6
รวม	2738.6

และน้ำผักหรือผลไม้ เป็นต้น ส่วนกลุ่มผักและกลุ่มผลไม้เนื่องจากวิเคราะห์แยกชนิด จึงเลือกผักไว้ในกลุ่มถึง 25 ชนิด และผลไม้ทั้ง 10 ชนิด

ผลการตรวจวิเคราะห์ตัวอย่างกลุ่มอาหาร ตรวจพบสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชตอกค้าง 24 ชนิด ดังนี้ กลุ่ม OCs ที่เป็นสารที่มีความคงตัวสูง

(highly persistence) ได้แก่ DDT, dicofol, dieldrin และ lindane พบเฉพาะในกลุ่มอาหารประเภทเนื้อสัตว์ ได้แก่ หมู ไก่ ปลาเนื้อสีด สัตว์ทะเล และผลิตภัณฑ์จากปลา สารกลุ่ม OC ที่พบบ่อยที่สุดคือ endosulfan พบตอกค้างในกลุ่มถั่วเมล็ดแห้ง ผลิตภัณฑ์จากถั่ว เนื้อวัว ปลาเนื้อสีด ปลาเค็มปลาแห้ง ผลิตภัณฑ์จากปลา น้ำมันพืชเครื่องปรุงรส และกลุ่มผักสดสารกลุ่ม OPs พบ chlorpyrifos, diazinon, dicrotophos, dimethoate, ethion, malathion, methamidophos, monocrotophos, omethoate, parathion, parathion methyl, profenofos และprothiophos กลุ่ม carbamates พบ carbaryl, carbofuran และ methomyl และ กลุ่ม SPs พบ cyhalothrin, cypermethrin และ fenvalerate พบในอาหารกลุ่มผักและผลไม้ โดยมีรายละเอียดชนิดและปริมาณสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชที่ตรวจพบแสดงใน (ตารางที่ 3)

จากข้อมูลผลการวิเคราะห์ปริมาณสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชที่พบในแต่ละกลุ่มอาหาร (หน่วยเป็น มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม หรือ ไมโครกรัมต่อกิโลกรัม) นำมาคูณด้วยน้ำหนักของอาหารที่บริโภค (หน่วยเป็น กรัม) จะได้ปริมาณสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชที่คนไทย 1 คนได้รับจากการบริโภค กลุ่มอาหารนั้น (หน่วยเป็น ไมโครกรัมต่อคน) และเมื่อนำปริมาณสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชที่บริโภคจากทุกกลุ่มอาหารมารวมกัน ก็จะได้ปริมาณที่คนไทยได้รับใน 1 วัน (ไมโครกรัมต่อคนต่อวัน) และหารด้วยน้ำหนักตัว 50 กิโลกรัม ก็จะได้ปริมาณสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชที่ผู้บริโภคได้รับต่อน้ำหนักตัว 1 กิโลกรัมต่อวัน เปรียบเทียบกับค่า WHO's ADI (acceptable daily intake) ปริมาณที่คนไทยได้รับยังต่ำกว่ามาก (ตารางที่ 4)

ตารางที่ 3 สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชที่ตรวจพบต่อกันในกลุ่มอาหาร โครงการ Total diet study ปี พ.ศ. 2542-2546

กลุ่มอาหาร	ปริมาณสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชที่ตรวจพบ (mg/kg)*				
	พ.ศ. 2542	พ.ศ. 2543	พ.ศ. 2544	พ.ศ. 2545	พ.ศ. 2546
1. ข้าวและอัญมณี	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ
2. ผลิตภัณฑ์ข้าวและแป้ง	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ
3. ถั่วเมล็ดแห้ง	Endosulfan <0.01	ไม่พบ	ไม่พบ	Endosulfan <0.01	Endosulfan <0.01
4. ผลิตภัณฑ์จากถั่ว	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ	Endosulfan <0.01	ไม่พบ
5. หมู	DDT <0.01	Lindane <0.01	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ
6. ผลิตภัณฑ์จากหมูและวัว	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ
7. วัว ควาย	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ	Endosulfan <0.01
8. นมและผลิตภัณฑ์	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ
9. ไก่	DDT <0.01	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ
10. ไก่	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ
11. ปลาเนื้อสีด	DDT <0.01 Endosulfan <0.01	Endosulfan 0.01	ไม่พบ	Endosulfan 0.01	Endosulfan <0.01
12. ปลาทะเล	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ
13. ปลาเค็ม ปลาแห้ง	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ	Endosulfan <0.01	ไม่พบ
14. ผลิตภัณฑ์จากปลา	DDT 0.01	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ	Endosulfan <0.02
15. สัตว์ทะเล	DDT <0.01	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ
16. น้ำมันพืช	ไม่พบ	ไม่พบ	Endosulfan 0.02	Endosulfan <0.01	ไม่พบ
17. น้ำมันและไขมันจากสัตว์	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ
18. เครื่องปักรุ่ส 1	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ
19. เครื่องปักรุ่ส 2	ไม่พบ	Cypermethrin 0.04	Endosulfan 0.02	Cypermethrin 0.07	ไม่พบ
20. เครื่องดื่มอัดลม	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ
21. เครื่องดื่มจากพืชผักและผลไม้	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ
22. ชา กาแฟ โกโก้	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ
23. น้ำดื่ม	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ
24. เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ
25/1 กระเทียม	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ
25/2 หอยแมลง	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ	Cypermethrin <0.02	Cypermethrin 0.03
25/3 มันเทศ	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ	Carbaryl 0.01
25/4 หอยท้าใหม่	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ
25/5 มะเขือปราง	Methamidophos 0.01	Endosulfan 0.01	Methomyl 0.04	Methamidophos 0.04	Methamidophos 0.29
25/6 มะละกอคิบ	Carbaryl 0.01	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ
25/7 พืก	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ
25/8 พอกทอง	Endosulfan <0.01	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ

ตารางที่ 3 สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชที่ตรวจพบตอกเคียงในกลุ่มอาหาร โครงการ Total diet study ปี พ.ศ. 2542-2546 (ต่อ)

กลุ่มอาหาร	ปริมาณสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชที่ตรวจพบ (mg/kg)*				
	พ.ศ. 2542	พ.ศ. 2543	พ.ศ. 2544	พ.ศ. 2545	พ.ศ. 2546
25/9 แตงร้านแตงกาวยา	Methamidophos 0.01	Carbaryl 0.03 Dieldrin <0.01	Chlorpyrifos <0.01 Methamidophos 0.01 Monocrotophos 0.14	Endosulfan <0.01	Endosulfan <0.01
25/10 มะเขือเทศ	Cypermethrin 0.07 Endosulfan <0.01 Methamidophos 0.06	Cypermethrin 0.08	Cypermethrin 0.07 Methamidophos 0.03	Cypermethrin 0.14 Profenofos 0.02	Chlorpyrifos 0.06 Cypermethrin 0.04 Endosulfan 0.02 Fenvalerate 0.02 Methamidophos 0.01
25/11 พริกชี้ฟู	Cypermethrin <0.02 Endosulfan <0.01	Endosulfan <0.01	Cypermethrin 0.06 Methamidophos 0.04	ไม่พบ	Endosulfan <0.01 Ethion 0.02 Methamidophos 0.01
25/12 บานเหลี่ยม	Endosulfan 0.01	Endosulfan <0.01	ไม่พบ	Endosulfan 0.002	Chlorpyrifos <0.01 Endosulfan <0.01
25/13 ข้าวโพดอ่อน	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ	Carbaryl 0.02
25/14 พริกชี้ฟ้า	Cypermethrin 0.07 Endosulfan <0.01 Prothiophos 0.08	Endosulfan 0.05	Cypermethrin 0.02 Methamidophos 0.06 Methomyl 0.01 Profenofos 0.01 Prothiophos 0.23	Chlorpyrifos 0.04 Cypermethrin 0.04 Endosulfan 0.02 Methamidophos 0.13 Methomyl <0.01	Chlorpyrifos 0.04 Cypermethrin 0.07 Dicofol <0.01 Endosulfan <0.01 Malathion 0.014 Methamidophos 0.08 Profenofos 0.21
25/15 ถั่วฝักยาว	Cypermethrin 0.07 Endosulfan 0.01 Methomyl 0.02 Prothiophos <0.01	Cypermethrin 0.13 Endosulfan 0.01	Methomyl <0.01	Endosulfan <0.01 Methamidophos 0.19 Methomyl 0.04	Cypermethrin 0.05 Endosulfan 0.03 Methamidophos 0.23 Methomyl 0.13
25/16 ถั่วลันเตา	Cypermethrin <0.02 Methamidophos 0.12	Cypermethrin 0.21 Methamidophos 0.10 Methomyl 0.03	Cypermethrin 0.07 Methamidophos 0.03	Endosulfan 0.03 Methamidophos 0.07	Cypermethrin 0.15 Methamidophos 0.27
25/17 กะหล่ำปลี	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ
25/18 หวานตุ้ง	Cyhalothrin 0.18 Profenofos 0.02	Chlorpyrifos 0.02 Cypermethrin 0.35 Endosulfan 0.08 Profenofos 0.10	Cypermethrin 0.22 Endosulfan 0.29 Profenofos 0.14	Cypermethrin 0.06 Dicrotophos 0.05 Methamidophos 0.06	Chlorpyrifos 0.08 Cypermethrin 0.07 Dimethoate 0.16 Endosulfan <0.01 Methamidophos 0.03 Profenofos 0.23
25/19 ผักกาดขาว	ไม่พบ	Cypermethrin 0.02	Cypermethrin 0.06 Methamidophos 0.03	ไม่พบ	ไม่พบ
25/20 คะน้า	Cypermethrin <0.02	Cypermethrin 0.80 Endosulfan 0.12 Methamidophos 0.15 Profenofos 0.40	Cypermethrin 0.06 Dicrotophos 0.03 Endosulfan 0.05	Cypermethrin 0.24 Methamidophos 0.41	Cypermethrin 0.37 Dimethoate 0.11 Endosulfan 0.14

ตารางที่ 3 สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชที่ตรวจพบต่อกันในกลุ่มอาหาร โครงการ Total diet study ปี พ.ศ. 2542-2546 (ต่อ)

กลุ่มอาหาร	ปริมาณสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชที่ตรวจพบ (mg/kg)*				
	พ.ศ. 2542	พ.ศ. 2543	พ.ศ. 2544	พ.ศ. 2545	พ.ศ. 2546
25/21 ถั่วอก	ไม่พบ	Endosulfan <0.01	ไม่พบ	ไม่พบ	Carbaryl <0.01
25/22 หน่อไผ้	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ
25/23 ต้มยำ	ไม่พบ	Carbaryl 0.03	ไม่พบ	ไม่พบ	Carbaryl 0.03
25/24 ผักบูชาจีน	Endosulfan 0.05 Methomyl <0.01	Endosulfan <0.01	Cypermethrin <0.02	Carbofuran 0.02 Endosulfan 0.02	Carbofuran <0.01 Endosulfan 0.13 Methamidophos 0.30
25/25 ผักบูชาไทย	Endosulfan <0.01	Endosulfan <0.01	ไม่พบ	ไม่พบ	Endosulfan 0.02
25/26 ต้นหอม	ไม่พบ	Endosulfan <0.01	Carbofuran 0.01 Cypermethrin 0.03	Chlorpyrifos 0.01 Cypermethrin 0.17	Endosulfan 0.02
25/27 ผักกระเจด	Carbaryl <0.01 Cypermethrin 0.07	Carbaryl <0.01 Cypermethrin 0.12	Cypermethrin 0.02	Cypermethrin 0.36 Endosulfan 0.01	Carbaryl 0.05 Cypermethrin 0.12 Endosulfan <0.01
25/28 ชะอม	ไม่พบ	ไม่พบ	Cypermethrin <0.02	Endosulfan 0.02	ไม่พบ
25/29 ผักชี	Carbofuran <0.01 Endosulfan 0.02	Endosulfan 0.40	Endosulfan 0.08 Fenvalerate 0.02	ไม่พบ	Cypermethrin 0.30 DDT <0.01
25/30 ผักฟันเมือง	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ	Endosulfan <0.01 Malathion 0.27
26/1 มะเขือ	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ
26/2 กล้วยน้ำว้า	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ
26/3 เกา	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ
26/4 สับปะรด	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ
26/5 แตงโม	ไม่พบ	Methomyl <0.01	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ
26/6 ส้มเขียวหวาน	Dimethoate 0.03 Methamidophos 0.03	ไม่พบ	Methamidophos 0.01 Monocrotophos 0.02 Omethoate 0.04	Dimethoate 0.01 Methamidophos <0.01	Dimethoate 0.03 Omethoate 0.01
26/7 ชมพุ	Dimethoate 0.02 Methamidophos 0.01 Methomyl 0.01	Methomyl <0.01	Methamidophos 0.01 Monocrotophos 0.02 Omethoate 0.06	Dimethoate 0.03 Methamidophos 0.03 Omethoate 0.08	Cypermethrin <0.02 Methamidophos 0.01 Omethoate 0.02
26/8 พรุ	Parathion methyl 0.01	ไม่พบ	Parathion methyl 0.02	Parathion methyl 0.02	Cypermethrin <0.02 Malathion 0.04 Parathion 0.03
26/9 มะละกอสุก	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ
26/10 แอบเปี้ย	Dicofol 0.03	ไม่พบ	Chlorpyrifos <0.01 Diazinon <0.01	ไม่พบ	ไม่พบ

* น้ำดื่ม หน่วยเป็น µg/L

ตารางที่ 4 ปริมาณสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชที่คนไทยได้รับจากการบริโภคอาหาร เปรียบเทียบกับค่า WHO's acceptable daily intake (WHO's ADI)

ชื่อสารเคมีฯ	WHO's ADI ($\mu\text{g}/\text{kg}$ body weight)	ปริมาณสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชที่ตรวจพบ (mg/kg)*				
		พ.ศ. 2542	พ.ศ. 2543	พ.ศ. 2544	พ.ศ. 2545	พ.ศ. 2546
Carbaryl	3	0.002	0.005	-	-	0.006
Carbofuran	2	0.00005	-	0.0004	0.001	0.0003
Chlorpyrifos	10	-	0.0008	0.0003	0.001	0.008
Cyhalothrin	2	0.01	-	-	-	-
Cypermethrin	50	0.04	0.1	0.03	0.05	0.05
DDT	20*	0.004	-	-	-	0.00004
Diazinon	2	-	-	0.00001	-	0.00008
Dieldrin	0.1*	-	0.0006	-	-	-
Dicofol	2	0.0004	-	-	-	-
Dicrotophos	NA**	-	-	0.0009	0.003	-
Dimethoate	2	0.002	-	-	0.002	0.01
Endosulfan	6	0.01	0.0006	0.02	0.009	0.04
Ethion	2	-	-	-	-	0.0009
Fenvalerate	20	-	-	0.0002	-	0.001
Lindane	1	-	-	-	-	-
Malathion	300	-	-	-	-	0.009
Methamidophos	4	0.008	0.005	0.009	0.1	0.2
Methomyl	30	0.01	0.0008	0.007	0.02	0.06
Monocrotophos	0.6	-	0.02	0.01	-	-
Omethoate	2	-	-	0.004	0.002	0.001
Parathion	4	-	-	-	-	0.0005
Parathion methyl	3	0.0002	-	0.0004	0.0003	-
Profenofos	10	0.0008	-	0.008	0.001	0.01
Prothiophos	NA**	0.002	-	0.003	-	-

* น้ำดื่ม หน่วยเป็น $\mu\text{g}/\text{L}$

วิจารณ์

การศึกษาปริมาณสารพิษที่ได้รับจากการบริโภคโดยรูปแบบ total diet study เป็นรูปแบบการประเมินความเสี่ยงที่องค์กรอนามัยโลกยอมรับว่าเป็นวิธีหนึ่งที่คุ้มค่า (cost-effective) สำหรับการประเมินความปลอดภัยของอาหารจากการได้รับสารพิษที่เป็นสารเคมี (chemical hazard)⁽¹⁾ การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อคุ้มครองผู้บริโภคในประเทศไทยจากการได้รับสารพิษและทำให้ได้ข้อมูลพื้นฐานเพื่อให้ทราบถึงแนวโน้มความ

เสี่ยงเมื่อเวลาผ่านไป กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ดำเนินการศึกษาปริมาณสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชที่คนไทยได้รับจากการบริโภคอาหารอย่างต่อเนื่อง 8 ปี มาตั้งแต่ พ.ศ. 2532-2539 และได้เริ่มดำเนินการอีกรอบตั้งแต่ พ.ศ. 2542-2546 ต่อเนื่อง 5 ปี โดยใช้ข้อมูลการสำรวจปริมาณอาหารที่คนไทยบริโภค ครั้งที่ 3 (พ.ศ. 2539) และปรับปรุงการแบ่งกลุ่มอาหารใหม่ให้มีจำนวนกลุ่มอาหารมากขึ้นจากเดิม 12 กลุ่ม เพิ่มเป็น 26 กลุ่ม

เพื่อให้มีชนิดอาหารในแต่ละกลุ่มตัวอย่างน้อยลงลดจาก 10-12 ชนิดต่อกลุ่ม เหลือมากที่สุด 6 ชนิดต่อกลุ่มเพื่อลด dilution effect ของสารที่ตรวจพบและเพิ่มจำนวนตัวอย่างจาก 77 ชนิดอาหารเป็น 114 ชนิดอาหาร ทำให้ครอบคลุมอาหารที่อยู่ในฐานข้อมูลมากถึง 2 ใน 3 ของชนิดอาหาร เช่นเพิ่มมะม่วงลำเรืองรูป ไส้กรอก ลูกชิ้นหมู ลูกชิ้นเนื้อวัว ลูกชิ้นปลา หอยแมลงภู่ น้ำผักหรือผลไม้ โดยเฉพาะเพิ่มชนิดผักและผลไม้ที่เป็นแหล่งปันเปื้อนของสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชให้ครอบคลุมชนิดที่คนไทยบริโภค โดยเก็บผัก 30 ชนิด และผลไม้ 10 ชนิด เนื่องจากผักและผลไม้เป็นอาหารที่มีการตรวจพบมากจึงวิเคราะห์แยกรายการไม่รวมเป็นกลุ่ม ใช้ปริมาณการบริโภคเฉลี่ย (per capita) มาคำนวณปริมาณการได้รับสารพิษ ปริมาณเฉลี่ยตั้งกล่าวเป็นปริมาณเฉลี่ยโดยใช้จำนวนประชากรที่สำรวจห้างหมด ซึ่งปริมาณสารเคมีป้องกันศัตรูพืชที่คนไทยได้รับจากการศึกษาครั้งนี้จะปรากฏในรูปปริมาณเฉลี่ยของประชากร โดยข้อจำกัดของข้อมูลที่มี

การศึกษาครั้งนี้ได้ดำเนินการประกันคุณภาพผลการวิเคราะห์ โดยมีการจัดทำเอกสารมาตรฐานวิธีปฏิบัติการทุกขั้นตอน ตั้งแต่วิธีการสุ่มตัวอย่างจากตลาด วิธีการขันส่งตัวอย่างจากแหล่งเก็บตัวอย่างมายังห้องปฏิบัติการ วิธีการเตรียมตัวอย่างและจัดเก็บตัวอย่างที่เตรียมแล้ว วิธีวิเคราะห์และข้อกำหนดในการควบคุมคุณภาพการวิเคราะห์ ผู้ปฏิบัติงานทุกขั้นตอนจะต้องเรียนรู้และทำความคุ้นเคยกับมาตรฐานวิธีปฏิบัติงาน ในขั้นตอนการเตรียมตัวอย่างอาหารได้รับความร่วมมือจากสถาบันค้นคว้าและพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ซึ่งมีความพร้อมด้านบุคลากรและสถานที่ เป็นผู้เตรียมตัวอย่างตามมาตรฐานการปฏิบัติงานที่ได้กำหนด นักวิเคราะห์เป็นผู้มีความรู้และประสบการณ์ในการวิเคราะห์

ผ่านขั้นตอนการประเมินความสามารถ มีผู้ควบคุมการปฏิบัติการรับผิดชอบทุกขั้นตอน เพื่อให้คุณภาพผลการตรวจวิเคราะห์มีความน่าเชื่อถือและสามารถสะท้อนถึงสภาพปัจจุบันความเสี่ยงอย่างแท้จริง ผลการตรวจวิเคราะห์จากวิธีที่มีการทวนสอบความถูกต้อง ยืนยันความถูกต้องและน่าเชื่อถือได้จากการควบคุมคุณภาพพั้งภายในและภายนอก (Internal and external quality control) โดยการวางแผนดำเนินการวิเคราะห์ method blank, utensil blank เพื่อตรวจสอบการปนเปื้อน (contamination) ในระบบการวิเคราะห์ spiked matrix และเข้าร่วม proficiency testing เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง (accuracy) และวิเคราะห์ duplicate sample เพื่อตรวจสอบความแม่นยำ (precision)

จากการศึกษาอย่างต่อเนื่อง 5 ปี นอกจาก การประเมินความเสี่ยงการได้รับสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชแล้ว ยังทำให้สามารถดูแนวโน้มการได้รับสารเหล่านี้ได้ จากราตรีที่ 4 ซึ่งแสดงปริมาณสารเคมีฯ ที่คนไทยได้รับจากการบริโภคอาหาร ในการศึกษาครั้งนี้ (พ.ศ. 2542-2546) ต่อเนื่องกัน 5 ปี โดยรูปแบบเดียวกัน โดยภาพรวมพบว่าในปี พ.ศ. 2546 พบสารเคมีฯ มากที่สุดจำนวน 16 สาร กลุ่ม OC ซึ่งเป็นสารที่ส่วนใหญ่ยกเลิกการใช้มานานแต่มีความคงตัวในสิ่งแวดล้อม ชนิดสารที่พบลดลงคือพบเพียง 2 ชนิด คือ DDT และ endosulfan แต่สารอีก 3 กลุ่มที่ทำการวิเคราะห์ได้แก่ กลุ่ม OP, carbamate และ SP พบชนิดสารเพิ่มขึ้น เมื่อคำนวณปริมาณที่ได้รับของสารที่พบทุกสารเมื่อเทียบกับค่าปลอดภัยของ WHO มีค่าน้อยกว่า 1% ยกเว้นสาร methamidophos ในปี พ.ศ. 2546 ปริมาณที่คนไทยได้รับคิดเป็น 5% ของค่าปลอดภัย อย่างไรก็ตาม สารนี้ถูกยกเลิกการนำเข้าและการใช้ในประเทศไทยในเวลาต่อมา แนวโน้มการได้รับสารเคมีฯ ที่พบเกือบทุกปีที่ศึกษา ได้แก่

endosulfan, chlorpyrifos, methamidophos, profenofos, carbofuran, methomyl และ cypermethrin พบว่าสารส่วนใหญ่ปริมาณที่คนไทยได้รับคงที่ ยกเว้นสาร methamidophos มีแนวโน้มสูงขึ้น

องค์การอนามัยโลกภายใต้โครงการ GEMS/Food ได้กระตุ้นและสนับสนุนความรู้ให้ประเทศไทย ดำเนินการศึกษา Total diet study ประเทศไทย ในภูมิภาคเอเชียที่ได้ดำเนินการ ได้แก่ จีน ญี่ปุ่น เกาหลี เนปาล อินโดนีเซีย มาเลเซีย และไทย ในประเทศไทยที่พัฒนาแล้ว เช่น สหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ เป็นต้น ทำการศึกษาอย่างต่อเนื่องโดยมีงบประมาณและหน่วยงานเฉพาะรับผิดชอบทำการศึกษา เนื่องจาก การศึกษานี้ใช้งบประมาณและกำลังคนสูงสำหรับประเทศไทยในแต่ละปีใช้งบประมาณสำหรับ การศึกษานี้ประมาณปีละ 1 ล้านบาท ใช้กำลังคนประมาณ 15 คน แต่ผลที่ได้ก็สามารถใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานของประเทศไทยได้อย่างต่อเนื่อง

สรุป

ปริมาณสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชที่คนไทยได้รับจากการบริโภคอาหารประจำวัน โดยศึกษาในรูปแบบ Total diet study-composite approach เป็นรูปแบบการประเมินความเสี่ยง การได้รับสารพั升ที่มีความคุ้มค่าและสมประโยชน์ และเมื่อดำเนินการอย่างต่อเนื่องสามารถทราบถึงแนวโน้มและทำนายปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นได้ ในช่วงปี พ.ศ. 2542-2546 ผลการศึกษาปริมาณสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืช 4 กลุ่ม จำนวนรวม 94 สาร ตรวจพบสารตั้งกล่าวจำนวน 24 สาร และเมื่อคำนวณปริมาณที่คนไทยได้รับของสารที่พบ เมื่อเทียบกับค่าปลอดภัยของ WHO มีค่าน้อยกว่า 1% ทุกสาร ยกเว้นสาร methamidophos ที่คนไทยได้รับมีค่า 5% ของค่าปลอดภัย

เอกสารอ้างอิง

- WHO Guidelines for predicting dietary intake for pesticide residues (revised). GEMS/Food. Geneva; 1997 : p.1-30.
- อมรา วงศ์พุทธพิทักษ์ กอบทอง ฐปหอม บุญไพร สังวรรณนท์ กนกพร อธิสุข สารเคมีกำจัดศัตรูพืชที่ผู้บริโภคได้รับในกรุงเทพมหานคร ว กรม วิทย พ 2526; 25(3) : 131-41.
- Vongbuddhapitak A. Dietary intake of pesticides in Thai people: a pilot study. Book of abstract of the 7th International Congress of Pesticide Chemistry (vol II); Aug 5-10, 1990; Hamburg p.260.
- อมรา วงศ์พุทธพิทักษ์ กอบทอง ฐปหอม บุญไพร สังวรรณนท์ กนกพร อธิสุข ยุวดี เลิศเรืองเดช เนตรนวีสิ วัฒนสุชาติ. สารพิษตกค้างที่คนไทยได้รับจากการบริโภคอาหารวาร์กรม วิทย พ 2534; 33(4) : 137-44.
- กอบทอง ฐปหอม บุญไพร สังวรรณนท์ กนกพร อธิสุข ยุวดี เลิศเรืองเดช ลัดดา แก้วกล้าปัญญาเจริญ จิตภา สันทัตระน. สารเคมีกำจัดศัตรูพืชที่คนไทยได้รับจากการบริโภคอาหาร พ.ศ. 2533-2534. ว กรม วิทย พ 2538; 37(1) : 47-55.
- บุญไพร สังวรรณนท์ กอบทอง ฐปหอม กนกพร อธิสุข ยุวดี เลิศเรืองเดช ลัดดา แก้วกล้าปัญญาเจริญ จิตภา สันทัตระน และคณะ. สารเคมีกำจัดศัตรูพืชที่คนไทยได้รับจากการบริโภคอาหาร พ.ศ. 2535-2539. ว กรม วิทย พ 2542; 41(2) : 165-79.
- Vongbuddhapitak A, Atisook K, Thoophom G, Sungwaranond B, Lertreungdej Y, et al. Dietary exposure of Thais to pesticides during 1988-1996. J AOAC International 2002; 85(1) : 134-40.
- กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. รายงานการสำรวจภาวะอาหารและโภชนาการของประเทศไทย ครั้งที่ 3. นนทบุรี : กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข; 2529.
- กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. รายงานการสำรวจภาวะโภชนาการของประเทศไทย ครั้งที่ 4. นนทบุรี : กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข; 2538.

-
10. McMahon BM, Wagner RF, editors. Pesticide Analytical Manual Volume I. 3rd ed. U.S. Food and Drug Administration. 1999; Section 302, 304, 401.
 11. Watts RR. Manual of analytical methods for analysis of pesticides in human and environmental samples. U.S. Government Printing Office, NC, section 10.
 12. Sisson DJ, Telling GM, Usher CD. A rapid and sensitive procedure for the routine determination of organochlorine residues in vegetables. J Chromatog 1968; 33 : 435-49.
 13. Greizerstein HB, Gigliotti P, Vena J, Freudenheim J, Kostyniak PJ. Standardization of a method for the routine analysis of polychlorinated biphenyl congeners and selected pesticides in human serum and milk. J Anal Tox 1997; 21 : 558-66.

Total Diet Study on Pesticide Residues in Thai Diet, 1999–2003

Kanokporn Atisook Yuwadee Lertreungdej Jitpaka Suntudrob Wischada Jongmevasna
Thongsuk Payanan Chalearnphorn Kaunha and Rattiyakorn Srikote

Bureau of Quality and Safety of Food, Department of Medical Sciences, Tiwanon Road, Nonthaburi 11000, Thailand.

ABSTRACT The objectives of study on dietary intake of pesticides from Thai diet by total diet study-composite approach in the year 1999 – 2003 were to show real situation and trend of the risk of pesticides intake by Thai. The amount of pesticides intake was compared with safety limit (Acceptable daily intake, ADI) specified by World Health Organization (WHO). One hundred and fourteen foods (including water) were collected from each province, 2 provinces in each region and 4 regions in Thailand. Foods were composited into 26 groups. The composite samples were prepared to be ready-to eat food, blended or ground and mixed homogeneously by proportion of consumed amount. Food group was analyzed for 4 groups of pesticides (94 compounds) except vegetables and fruits were individually analyzed. Twenty-four pesticides are detected in the study. The amount of daily dietary intake of pesticides from Thai diet were less than 1% of WHO's ADI except those of methamidophos was 5% in the year 2003. The result could be concluded that Thai people was considerably safe from pesticides intake when they consumed Thai diet and the tendency for pesticides which found almost every year were constantly low except methamidophos showed noticeably rising trend.

Keywords : pesticides residue, total diet study